

РЕШЕНИЕ

№ 507

гр. София, 28.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 9-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**

при участието на секретаря **Д. П. Ц.**
като разгледа докладваното от **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**
Административно наказателно дело № 20231110215685 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по въззивна жалба срещу **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 23-2300013 от 23.02.2023г.**, издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище София към ГД „ИТ“, с което на основание чл.53 от ЗАНН и на основание чл.416, ал.5 от КТ вр. чл. 414, ал.1 от КТ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на **1500.00 (хиляда и петстотин) лева на дружеството „А. С.“ ЕООД, ЕИК:** за административно нарушение по чл. 403а, ал.1 от КТ вр. §1, т.1 от ДР на КТ.

Санкционираното лице обжалва НП, с инвокирани доводи за неговата незаконосъобразност. Твърди се липсата на извършено нарушение и се релевират твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения. Иска се отмяната на НП.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован, се представлява от надлежен процесуален представител, релевиращ допълнителни съображения в подкрепа на въззивната жалба. **Претендират се разноски.**

Въззиваемата страна **чрез законният си представител**, редовно призована, се представлява от надлежен процесуален представител, който инвокира доводи за неоснователност и недоказаност на депозираната въззивна жалба. **Претендират се разноски.**

Съдът като обсъди на основание чл.14 от НПК всестранно,

обективно и пълно доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

I. Въззивната жалба е депозирана на **07.04.2023г.** в законоустановеният срок на основание чл.59, ал.2 от ЗАНН, от процесуално легитимирана страна, подписана от жалбоподателя, с обоснован и доказан правен интерес, срещу санкционен акт по ЗАНН – наказателно постановление, връчено на **27.03.2023г** – виж разписка в НП, подлежащ на законов съдебен контрол от родово, местно и функционално компетентен съд на основание чл.59, ал.1 от ЗАНН, като жалбата е редовна от външна страна с посочване на изискуемите по закон реквизити, **поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.**

II. Разгледана по същество, въззивната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

III. От фактическа страна (“ipso facto” – извод от самият факт):

Дружеството-жалбоподател „А. С.” ЕООД с ЕИКс управител Д. П. Й. имало регистрирани седалище и адрес на управление в гр. С., ж.к. „Л.“, бул. „Ц. Й.“ №..... Търговската дейност на ЮЛ е била в областта на фризьорските услуги. За да реализира такива услуги, дружеството жалбоподател „А. С.” ЕООД с ЕИК, съвместно с ЮЛ „Б.А. е.Н.“ ЕООД, управлявано от съпругата на Д. П. Й., ползвали обект - студио за красота, находящо се на адрес в гр. С., бул. „Ц.Й.“ №1 - в сградата на „М. М.“.

На 22.12.2022г. в гр. София, след постъпил сигнал, инспектори при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – **свидетелят М. Д. К., свидетелят К. Г. К.** и длъжностното лице Г. Ц. Г., извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в търговския обект на жалбоподателя А.С.” ЕООД в гр. С., бул. „Ц. Й.“ №. - в сградата на „М. М.“.

На място те установили служители на двете дружества „А. С.” ЕООД и „Б.А. е. Н.“ ЕООД, стопанисващи студиото, сред които били **свидетелят Т. Т. К., свидетелят С.Г. Г.** и други. Контролните органи връчили на посочените лица и на свидетелите К.и Г. декларации по чл. 399 от КТ, които те попълнили. Докато комуникирали със служителите, свидетелите К. и К. питали за Правилника за вътрешния трудов ред и графиците за работа, утвърдени от работодателя, но не получили ясен отговор, дали могат да им бъдат предоставени. Докато траела проверката в обекта се явил управителят на ЮЛ „А. с.“ ЕООД Д. П. Й. **Свидетелите М. Д. К. и К. Г. К.,** като представители на контролен административен орган в рамките на своите правомощия по закон, изискали от управителя Й. Правилник за вътрешния трудов ред, издаден във връзка с дейността на дружеството и графици, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа в предприятието на работодателя, който следвало да се съхранява в салона. Такива документи обаче не били представени в момента на проверката в салона.

На управителя Й. била връчена призовка по реда на чл.45, ал.1 от АПК, с която се указвало той или упълномощено от него лице да се явят в офиса на

ДИТ – Софийска област на 03.01.2023 г. и да представят изрично изброените документи, сред които били посочени Правилникът за вътрешния трудов ред и графиците за работа.

При приемане на призовката на 22.12.2022 г., управителят Й. собственоръчно вписал в нея, че не е имал възможност да представи търсените от проверяващите документи „поради отпуск на счетоводството“.

Проверката продължила по документи в сградата на ДИТ - Софийска област за времето от 03.01.2023 г. до 13.01.2023 г., в който период пред контролните органи се явил управителят на „А. с.“ ЕООД, като представил различни книжа, относими към предмета на контролната дейност, сред които правилник за вътрешния трудов ред в предприятието на въззивника, утвърден на 02.01.2022г. и графици за разпределение на работното време в студиото за красота.

Резултатите от извършената проверка били обективирани в протокол, с изх. № ПР2242801/13.01.2023 г. С него били обективирани задължителни предписания, едно от които, под № 1, касало държането на разположение на контролните органи на екземпляр от Правилника за вътрешния трудов ред и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа, със срок за изпълнение 16.01.2023г. Изготвеният документ бил връчен на 13.01.2023г. и подписан от управителя Д. П. Й..

На 13.01.2023г. свидетелят М. Д. К., съставила против „А. с.“ ЕООД, в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №23-2300013 от 13.01.2023 г., за това, че на 22.12.2022 г. в обекта на контрол, не държ ал на разположение на контролните органи екземпляр от Правилника за вътрешния трудов ред и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа в неговите поделения, обекти и работни площадки, както и на други места, на които се полага наемен труд.

Актът бил подписан от актосъставителя, свидетеля по него – К. Г. К. и представляващия дружеството – управителят Й., на когото бил връчен и препис от него. В съответно обособената графа последният не вписал възражения. Такива постъпили в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, като в тях били споделени бланкетни доводи за незаконосъобразност на инициираната административно-наказателна процедура.

Въз основа на съставения АУАН, на 23.02.2023 г., е било издадено **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 23-2300013 от 23.02.2023г.**, постановено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище София към ГД „ИТ“, с което на основание чл.53 от ЗАНН и на основание чл.416, ал.5 от КТ вр. чл. 414, ал.1 от КТ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на **1500.00 (хиляда и петстотин) лева.**

Изложената фактическа обстановка се установява събраните по делото писмени доказателства, прочетени по реда на чл.283 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН, както и от показанията на **свидетелите М. Д. К. и К. Г. К.** като

инспектори от ДИТ гр.София, които съдът кредитира изцяло, като пълни, последователни, изчерпателни и детайлни на изложената фактическа обстановка, като предвид липсата на противоречия в тях, както и поради липсата на такива с всички писмени доказателства по делото, съдът не следва да излага съображения на основание чл.305, ал.3 от НПК – *“per argumentum a contrario”*. Доказателствената съвкупност е единна, непротиворечива и последователна. Показанията свидетелите К. и К. са обективни, достоверни, логични, точни и същите кореспондират на писмените доказателства по делото. Показанията на свидетелите С. Г. Г. и Т. Т.К. са нелогични, заинтересовани и противоречиви. Показанията на свидетелите Г. и Кирилова обслужват изцяло защитната линия на дружеството-жалбоподател за освобождаването му от ангажираната му административно-наказателна отговорност. Показанията на свидетелите Г. и К.изцяло противоречат на показанията на свидетелите К. и К. и на събраната в цялост писмена документация. По делото липсват други неизяснени факти. Необходимо е да се изложи, че с оглед непосредственото формиране на субективните възприятия на конкретната личност е нормално разпитаният свидетел да описва някои детайли от събитието по различен начин, според собствената си гледна точка. Това обстоятелство се обуславя от **човешка перцепция, сугестия и контрасугестия**, които са предпоставени от обективни фактори, основани например на изминало време, но и от субективни фактори, свързани със способността на всяко лице с оглед неговите психофизически качества като свидетел да възприема със сетивата си факти от обективната действителност, да може ги запомни в пълнота и/или цялост, като при тяхното последващо по-късно възпроизвеждане след датата на конкретно събитие и/или след първоначален разпит е логично възприятията на отделния свидетел да не са пълни, поради липсата на спомени, и/или да са неточни с тези, които първоначално са били изложени като свидетел, поради фактора време.

IV. От правна страна (*“ipso jure”* – поради смисъла на правото):

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка *“ex officio”* относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

Налице е редовна процедура по връчването на АУАН и НП на жалбоподателя.

АУАН и НП са съставени от материално компетентни длъжностни лица по закон, съгласно приложените на л.11 – л.23 от СП заповеди, длъжностни характеристики и други.

Съдът намира, че АУАН и НП отговарят от външна страна по форма и съдържание на изискванията по чл. 42, респективно чл. 57 от ЗАНН. Издадени са от надлежни органи и в рамките на техните законови пълномощия, като констатираното нарушение е изчерпателно, ясно и подробно описано в акта за установяване на административните нарушения, като по идентичен начин е отразено и в наказателното постановление.

Нарушението е подведено правилно под съответната норма на материалния закон. В тази насока възраженията на процесуалния представител на дружеството жалбоподател са неоснователни.

АУАН и НП са надлежно връчени на нарушителя с оглед гарантиране на неговите права и правото му на защита.

Съдът намира, че административно-наказващия орган не е извършил процесуални нарушения при провеждане на процедурата по съставяне на обжалваното наказателно постановление, като обратните съображения на жалбоподателя чрез процесуалния му представител срещу тези правни доводи на съда са неоснователни и недоказани.

Административно-наказателното производство е образувано в сроковете по чл. 34, ал.2 от ЗАНН. Наказателното постановление е издадено в шестмесечния срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. Вмененото в отговорност на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяващо му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Нарушената материалноправна норма е посочена правилно.

В разглеждания случай е установено, че на 22.12.2022г. в гр. С., бул. „Ц. Й.“ №. - в сградата на „М. М.“ жалбоподателят А. С.” ЕООД чрез управителя си Д. П. Й. не съхранявал и не представил на инспекторите при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – свидетелят М. Д. К., свидетелят К. Г. К. и длъжностното лице Г. Ц. Г. Правилник за вътрешния трудов ред, издаден във връзка с дейността на дружеството и графици, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа в предприятието на работодателя, който следвало да се съхранява в салона.

В тази връзка според съда е извършен административно-наказателния състав по чл.403а, ал.1 от КТ, който изисква правилникът за вътрешния трудов ред и графиците за разпределение на труда да са налични във всеки един момент в обекта, в който съответният търговец извършва дейността си. За да бъде приложена привилегированата разпоредба на чл.415в, ал.1 от КТ в този случай на нарушение (тази разпоредба е неприложима за този казус), то следва да са представени убедителни доказателства, че липсващите документи вече се държат в сочения обект (таква липсват).

Съдът приема, обаче, че дружеството „А. с.”ЕООД, макар да е предоставило последващо на контролните органи копия от Правилника за вътрешния трудов ред и графици, не е ангажирал доказателства, че същите са били налични на място в обекта, стопанисван от дружеството, в който момент в деня на проверката не са били представени на лицата от контролния орган. Същевременно, не са ангажирани до приключване на контролната дейност на 13.01.2023г. и доказателства, че всички негови служители са били запознати с това обстоятелство, което именно е наложило издаването и на предписанието нарушение на чл.403а, ал. 1 от КТ да бъде отстранено до 16.01.2023г.

Административно-наказващият орган правилно и законосъобразно е

приложил санкционната разпоредба на чл. 414, ал. 1 КТ, която изрично препраща към визираното в чл. 403а, ал. 1 КТ правно задължение. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация. Съдът намира, че материалният закон също е приложен правилно. Нормата на чл.403а от КТ е установена с оглед отстраняване на пречките пред осъществяване правомощията на органите на инспекция по труда. С непредприемането на действия по осигуряване на нужната документация в обекта, ползван от дружеството - жалбоподател, която да е на разположение на контролните органи, бива изпълнен съставът на административното нарушение.

Доколкото деянието е извършено от юридическо лице, касае се за обективна (безвиновна) отговорност и не следва да се обсъжда.

В заключение съдът не споделя изводите на въззивния жалбоподател от жалбата му, тъй като същите изцяло и в изложената пълнота обслужват упражняваната защитна функция в процеса и като най-заинтересована страна да избегне иницирираното административно – наказателно обвинение, като счита, че с приемане на неоснователността на тезите от въззивната жалба, с изложените от съда изводи от фактическа и правна страна се опровергават обратните по съображения доводи на жалбоподателя от жалбата му и в съдебно заседание, поради което съдът приема, че на същите е отговорено и не следва отново да им се противопоставят аргументи за тяхната неоснователност, с цел процесуална икономия.

По разноските:

Отговорността за разноски е обективна последица от развитието на съдебния спор и страната създала предпоставките за образуването му, следва да понесе санкционните последици за неоснователно му повдигане.

В тази насока настоящият съдебен състав следва да съобрази и последните промени в разпоредбата на чл.63 от ЗАНН, извършени с ДВ бр.94 от 29.11.2019 г., които имат действие занапред, според които съдът присъжда на страните на разноски по реда на АПК, поради което като на основание чл.143, ал.3 от АПК вр.чл.144 от АПК вр. чл.78, ал.8 от ГПК вр чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, жалбоподателят следва да понесе разноските за юрисконсулт за три инстанции в размер на по **150.00 лева**, определена от съда в пределите от 80.00 до 150.00 лева по негова преценка, или общо в размер на 450.00 лева и с оглед обема на осъществените процесуални действия от юрисконсулта на въззиваемата страна.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

**ПОТВЪРЖДАВА КАТО ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО
НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 23-2300013 от 23.02.2023г.,**

издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище София към ГД „ИТ“, с което на основание чл.53 от ЗАНН и на основание чл.416, ал.5 от КТ вр. чл. 414, ал.1 от КТ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на **1500.00 (хиляда и петстотин) лева на дружеството „А. С.“ ЕООД, ЕИК:** за административно нарушение по чл. 403а, ал.1 от КТ вр. §1, т.1 от ДР на КТ.

ОСЪЖДА ВЪЗЗИВНИКА „А. С.“ ЕООД, ЕИК: ДА ЗАПЛАТИ НА ВЪЗЗИВАЕМАТА СТРАНА Дирекция „Инспекция по труда“ – София чрез законният ѝ представител с адрес гр.София, ж.к. Изгрев, ул. „Лъчезар Станчев” № 20 на основание чл.143, ал.3 от АПК вр.чл.144 от АПК вр. чл.78, ал.8 от ГПК вр чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. чл.63 от ЗАНН, сумата от **450. 0 0** лева за дължимо възнаграждение за юрисконсулт за трите съдебни инстанции.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14 (четирнадесет) дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____